

Den i foranstaaende Betænkning nævnte Skrivelse til Udvalget lyder saaledes:

Fra 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen).

Ell

Landssthingets Udvalg angaaende Lovforslaget om offentlige Slagtehus.

Til nærmere Oplysning og Begrundelse af det Lovforslag om offentlige Slagtehus, som jeg har indbragt i Landsstinget, og som dette har overgivet til Behandling og Betænkning af det ærede Udvalg, tillader jeg mig, næst at henvise dels til mine Foredrag ved Lovforslagets Forelæggelse og ved 1ste Behandling af Sagen (Landsstingstidende Nr. 17 og Nr. 22 for indværende Session) saavel som til en Afhandling af Professor Hornemann i „Hygieiniske Meddelelser“, 3die Bind, Pag. 267 fg., og af Professor Gædeken om Opførelsen af offentlige Slagtehus i samme Tidsskrifts nye Række, 1ste Bind, Pag. 43, i hvilken sidste Afhandling er givet en detailleret Beskrivelse af det offentlige Slagtehus i Edinburgh, samt til det af Lehnsveterinær Axel Billström i Stockholm 1879 udgivne Skrift: Om Kjødkontrolen samt om offentlige Slagtehus, Kreaturmarkeder og Kjøbsalg i nogle af Europas større Stæder, at bemærke Følgende:

Det er tilstrækkeligt godtgjort, at der hyppigt i Hovedstaden og i Kjøbstæderne sælges saavel paa Torvene som ved Ombæring i Husene Kjøb af selvøbte Kreaturer eller af Kreaturer, som have været angrebne af Sygdomme, om hvis Helbredelse der næres Tvivl, og som derfor sælges for en ringe Pris til Slagtning, og at visse Sygdomme meget hyppigt forekomme hos vore Husdyr. — Tre Lægerne end ikke enige om, hvilke af disse Sygdomme, der i den Grad angribe Dyrrets Kjød, at Nydelsen af dette er absolut skadeligt eller farligt for Menneskets Liv og Sundhed, saa ere alle Veterinærer og Læger dog enige i, at nogle af disse Sygdomme, saasom Miltbrand, Eritiner og Tinter, saavel som Forgiftning ved Arsenik eller Nikotin, der hyppigt forekommer, som Følge af Kreaturernes Bæstning med Arsenik eller Lobatsfast, ere af den Velskaffenhed, at Nydelsen af Kjød af Dyr, der have lidt af eller ere bøde af saadanne Sygdomme, er farlig for Liv eller Sundhed. Det er ligeledes erkjendt af alle Sagkyndige, at en afgjørende Betyrrelse imod, at saadant Kjød ikke forhandles, kun kan tilveiebringes ved, at Dyrret synes saavel før som efter Slagtingen, og det turde fremgaa af de herom saavel i Rigsdagen som paa Møder af Veterinærer og Slagtere førte Forhandlinger, at det i de større Byer med et stort Antal Slagtere og spredt liggende Slagterier vil være umuligt at tilveiebringe en saadan Undersøgelse.

Igesom Sundhedskollegiet i en Betænkning af 22de Juni 1877, Bilag 1 til Motiverne af det af Justitsministeren i Rigsdagssamlingen 1878—79 fremsatte Lovforslag om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler, har anbefalet paa flere Stæder af Landet, „hvor større Kjøbudsalg finder Sted og navnlig i de større Kjøbstæder, at indrette større Slagtehus“, saaledes har ogsaa Arbejderkommissionen i sin Betænkning om Tilsyn med Levnetsmidler og i Erkjendelse af, at Arbejderne og de fattige Klasser af Samsundet, som ere nødsagede til mere at tage Hensyn til Prisbilligheden end til Godheden af deres Føde, i meget høi Grad lider Skade ved det sundhedsfædelige Kjød og Kjøb af ringe Næringsværdi, som falholdes, enstemmigen vedtaget at indstille, at det ved Lov paabødes, at der i Kjøbstæderne oprettes Slagtehus, i hvilke al Slagtning i Kommunerne til Salg af Kvæg, Faar, Heste og Svin udelukkende skal finde Sted. Men ogsaa Centralforeningen af jydsk Slagtere har i et Andragende til Justitsministeriet af Oktober 1878, Bilag 2 til Motiverne til ovennævnte Lovforslag, anholdt om, at denne Foranstaltning maatte blive gennemført.

Som der i det Hele i Befolkningen er ringe Erkjendelse af den Stæde, der paaføres den ved slet Luft, slet Vand og slet Jøde, saaledes er der særlig med Hensyn til Levnetsmidler kun lidt Kjendskab til og liden Tro paa den Fare, for hvilken Befolkningen dagligen udsættes ved den ringe Omhu, hvormed disse vælges og ved det allervigtigste Næringsmiddel, Kjødets, ofte slette og sundhedsfarlige Velskaffenhed. Der er derhos baade fra Sundhedsautoriteternes og Kommunernes Side kun udøvet ringe Virksomhed for at tilveiebringe sundhedsbetyrrelse Foranstaltninger, og da disse næsten altid ville paaføre Kommunerne Udgifter, som sjældent ville lønne sig uden paa en mere indirekte Maade, er det naturligt, at saadanne Foranstaltninger, i Særbeleshed naar disse bestaa i noget Nytt og Ukjendt, der altid er vis paa at finde en uwillig Stemning, fremkalde Modstand, særlig fra